

ca iz groba. In kakor pijanec hrano izmetava iz sebe, tako odkriva i tajnosti. Eno in drugo — hrana in tajnosti pri pijancu nimajo obstanka.

Četrty grozd sodomske trte pijanstva je nagnenje k meseni slasti, kakor piše sv. apostol Pavel: »Ne vpijanite se z vinom, v katerem je nečistost.« (Ef 5, 18.)

Peti grozd, poln kačjega strupa, je jeza, togota, sovraštvo, prepir, psovanje in pretep. Ko se ljudje napijejo vina, delajo, kakor govori modri v svetem pismu: »Kdo ima prepir? Kdo pade v jamo? Kdo ima rane brez vzroka? Kdo kalne oči? Ali ne oni, ki pri vinu sedé in pridno kozarce izpivajo?« (Pregov. 23, 29—30.)

Šesti žolčni grozd na trty pijanstva je poškodba in izguba zdravja. Pijancu pešajo telesne moči, tresejo se mu roke, boli ga glava, peša mu vid, boleha želodec in srce. Slabost ga obdaja, vodenika ga davi, prerana starost se bliža in dostikrat se pijanstvo konča z nesrečno smrtjo.

Sedmi grozd je zapravljjanje premoženja, izguba blagostanja kakor pravi modri Sirah (19, 1): »Delavec, ki je pijanec, ne bo obogatel in kdor majhno zametuje, bo sčasoma padel.« Koliko je ljudi, ki so bili premožni, a so vsled pijanstva prišli na beraško palico! Za zgled nam je izgubljeni sin v svetem pismu.

Osmi grozd pijanstva je izguba zvestobe. Kakor zemeljsko bogastvo jedrnat pravi pijanec tudi duhovne, ker pijanec je udan vsem grehom. Treznemu se grehi gnusijo in se jih boji. Kadar pa je pijan, se mu nič ne gnusi in se greha ne boji. In človek, ki je vsled pijanstva izgubil vse plemenite lastnosti, ni deležen odrešenja in si odtuja nebesa. Sv. apostol pravi (I. Kor 6, 10): »Pijanci ne bodo posedli božjega kraljestva.«

Deveti grozd je jeza božja. Pijanec prelamlja vse božje zapovedi, zato zbuja s svojimi grehi jezo božjo. Veliki

prerok Izajija (5, 11) pravi: »Gorje vam, ki zjutraj vstajate, da se pijančevanju udajate in do večera popivate, da od vina vsi gorite.«

Deseti grozd na trty pijanstva je pa končno poguba duše. Drugi grešniki, ko se jim približa smrt, se morejo z Bogom spraviti in se kesati svojih grehov, ker je njihov um trezen. A pijanec se ne more z Bogom spraviti, ker se ne zaveda in ne vé, kdaj pride smrt. A za umirajočega brez kesanja je pogubljenje neizločno.

To so grozdi sodomskega vinograda pijanstva. Ti grozdi so v začetku sladki, a kmalu se sladkost izpremeni v grenki žolč, v kačji in gadji strup.

Po Dimitriju Rostovskem A. K.

OBLETNICA OBMEJNIH KRŠČANSKIH ORGANIZACIJ.

Marijina družba v Marenbergu obhaja svojo 25letnico. L. 1910, ko sta tukaj bila g. dekan Avguštin Hecl in g. kaplan Franc Škof, danes župnik pri Sv. Antonu v Slov. goricah, je bila ustanovljena Marijina družba za mladeniče in mladenke; sprejetih je bilo lepo število fantov in deklet. Dekliška zastava je bila izdelana istega leta pri šolskih sestrah v Mariboru, mladeniška s slovenskim napisom je bila naročena leta 1913 pri I. Heindlu na Dunaju in jo je meseca junija blagoslovil preč. g. bogoslovni profesor dr. Josip Hohnjec. Bili so najboljši fantje v kongregaciji, umsko in npravno na visoki stopinji, a se žal iz svetovne vojne niso več vrnili domov. Slava jim! Obenem z Marijansko kongregacijo se je tudi ustanovila katoliška mladinska organizacija, Mladeniška in Dekliška zveza, ki sta imeli svoje sestanke, prireditve in petje na stari pošti, pozneje v kaplaniji in slednjé pri Sv. Janezu. Spomini na tiste čase so lepi. Kot nadaljevanje tega obstoja danes katoliško Prosvetno društvo, ki ima v trgu lasten prostor. Najznamenitejši dogodek v delovanju mladinske organizacije je bil pač tedaj, ko se je pri Sv. Janezu v začetku leta 1918 podpisala majniška deklaracija in izjava poslata na Dunaj. Vse to je popisano v društveni knjižici.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na velikonočni pondeljek je priredila naša fantovska in dekliška Marijina družba krašno versko igro: »Slehnike«. Dverana je bila nabito polna, kljub temu, da ta dan gra po večini vsak k svojcem po pisanko. Zato so morali igro ponoviti na Belo nedeljo. Igro je vodil preč. p. Ludovik Dovč, ki je spoznal globok pomen te igre in ga tudi hotel prikazati, kar se mu je tudi posrečilo. Vsa čast pa tudi igralcem, ki so se zmučeni od dnevnega dela zbirali ob večerih k vajah in nam končno pokazali moč, ki jo premorejo. Posebno dobro je odigral vlogo Slehnika Franc Šuta. Težkoče jim je delal le oder, ki je majhen. Toda, ko bodo boljše časi, se bo tudi to izboljšalo. Trojiški igralci pa s korajžo naprej! — Kš.

Sv. Marko pri Ptujju. Odkar je g. ptujski prošt dne 8. decembra lani blagoslovil našo Slomšekovo dvorano, smo imeli v njej že 10 predstav. Izbrane so bile tako, da so se ujemale s cerkvenim časom in združevale koristno s prijetnim. Najbolj je to dokazala parišijska igra v času obiskanja, ki so jo izvajali na Tiho in Cvetno nedeljo ter na Veliki petek. Udeležencem, ki so vedno polnoštevilno napolnili dverano, je pripomogla, da so si mogli bolj živo predočiti Kristusovo trpljenje. V skladu z zahtevami modernega ljudskega odrstva so igralci radi svoje moralne neoporečnosti ustvarili tako popolne like svetopisemskih oseb, da predstava ni bila le navadna igra, ampak pravo sodoživljanje, ki ga je publika spremljala z enako resnobno kot cerkveni obred. Glavno vlogo je M. Munda podal izredno dovršeno. Močno se je potrudil tudi g. Primožič in J. Ciglar, ki je duša našega odra že več let. Zelo požrtvovalni so se izkazali fantje iz Stojac in dekleta. Vso hvalo zasluži tudi naš dekorater Črešnikov študent. Sploh pa so nam zmognosti in vztrajna volja naših fantov in deklet trdno zagotovilo, da homo dosegli še lepe uspehe.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

tek, kaj je njena dolžnost in kako se ji je obraniti nasilneža.

Po dejanski obrani je zbežala brez sicer v takih prilikah običajnih psokv. Zaplesalo ji je krog srca upanje, da se bo po tem doživljaju izpolnilo povelje njene dobre matere:

»Vražji Šuškovič mora od hiše in potem bo moribiti boljše!«

Sklenila je, da bo predložila obračun z vsiljivcem možu in ga prosila, naj stori še on svojo dolžnost.

Kako je bila ogoljufana v nadi, da bo mož vzročil, ko bo čul, kako daleč se je spozabil ter drznil njegov služabnik. Samo nekaj je godrnjal, se praskal za ušesom in obljubil le toliko, da ga bo že posvaril in mu zakrotil, naj pusti za bodoče gazdarico pri miru.

Šuškoviču zaslužno prismojeni udarec je vrnil Veroniki mož in to s svojo mevžavostjo in pomanjkanjem iskrice ljubezni do mlade, tolikanj čedne, zveste in poštene žene!

Možev odgovor ji je pregnal vsako upanje, da bi zamoglo pstatati med njima še kedaj drugače, nego je bilo doseđaj. Člsojena je bila v prebridko zakonsko

nesrečo, iz katere jo bo bogznaj kedaj odpoklicala — smrt!

Zakonski mož, ki se ne upa potegniti ter odločno nastopiti za čast svoje žene, je ali popolen bebec, ali pa — lopov!

Veronika je bila varana v upu, da bo spodil mož zasledovalca njene zakonske zvestobe. Kar je prezrl on, je hotela pokazati prej ko slej sama!

Šuškovič mora od hiše in bo tudi zginil, to je bil najtrdnejši Veronikin sklep!

Po oni zaušnici, ki je priletela iz Veronikine roke in se je ustavila na Josipovem obrazu, so se predrugačile razmere na obsežnem Pasaričevem imanju le za dva vidno.

Oskrbnik je zamenjal vljudnost, postrežljivost in zgovornost napram gazdarici z odločnim nastopom, da je zopet on namestnik in desna roka gazde. Ni iskal več Veronikine bližine, a ji je tudi kljuboval po možnosti in jo naravnost smešil vpricho služinčadi in težakov.

Veronika je prežala na tak nastop lopova, ki ji bo nudil dovolj vzroka, da ga požene na cesto.

Borzo v pravem pomenu besede

je posedal že stari Rim. Občinstvo je že tedaj kupovalo vrednostne papirje, ki so bili nabiti na gotovih točkah v mestu.

Ameriški pojmi o spomeniku.

Pred leti je hotela južnoameriška republika Ekuador počastiti spomin pesnika Olmede s spomenikom. Proračun je pokazal, da bi bil velik spomenik s kipom precej drag. Na vodilnem mestu so sklenili nakup starega kipa. Konečno so izsledili v Londonu že res stari kip lorda Byrona, o katerem je bilo upati, da bo odgovarjal ameriškim